

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa K. S.

przeciwko G. J., Skarbowi Państwa - Komendzie Wojewódzkiej Policji w X. i Komendzie Powiatowej Policji w P.

o odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) **odrzuca skargę kasacyjną i nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 2) **oddala wniosek adwokat S. B. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację jurydyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżąca twierdzi, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość skargi się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powódki nie przedstawia wyraźnie wyodrębnionego w stosunku do uzasadnienia podstaw kasacyjnych tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi, poprzestając na zarzutach dotyczących zaskarżonego wyroku. Ocena tych zarzutów dowodzi, że nie są one tożsame z uzasadnieniem „oczywistej zasadności skargi”, ponieważ wymagałyby szczegółowej analizy, obejmującej także zbadanie okoliczności faktycznych pod kątem ich właściwej kwalifikacji prawnej. Skarżąca nie spełniła zatem wymogu z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., przedstawiając skargę kasacyjną pozbawioną uzasadnienia przesłanki wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy odstąpił od obciążania powódki kosztami postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c.

Takie sporządzenie skargi kasacyjnej jest sprzeczne z zasadą profesjonalizmu, a więc czynności adwokata ustanowionego z urzędu nie uprawniają go w takiej sytuacji do skutecznego domagania się przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienie SN z dnia 12 lutego 1999 r., V CKN 341/98, OSNC 1999, Nr 6, poz. 123; postanowienie SN z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178; postanowienie SN z dnia 17 lipca 2002 r., I CK 199/02 niepubl. Wobec powyższego Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.